



CONSELL GENERAL
PRINCIPAT D'ANDORRA

**Discurs de l'exsíndic general Albert Gelabert Grau en la seva
condecoració amb la Creu dels Set Braços**

24 d'octubre del 2024

Digníssimes autoritats, senyores i senyors,

En primer lloc, el meu més sincer agraïment per aquesta condecoració pel temps dedicat al servei públic i a les institucions d'aquest país.

Gràcies Sr. Síndic per les vostres amables paraules adreçades a la meva persona.

Segurament, l'interès per les coses públiques, no és innat i amb el temps és crea.

Existeixen, en el meu cas, precedents familiars del meu pare i el meu padrí, però a una determinada edat, no sé si influeixen gaire.

Els que si van influir d'una manera significativa, van ser els meus mestres de l'escola d'Arinsal. Albert Puigjuriol, autor del llibre Andorra el meu País, editat per la Junta de Cultura del Consell General i destinat a les escoles d'Andorra d'aquell moment.

Quan l'escola d'Arinsal canvia de titular, Albert Puigjuriol, és substituït per Pere Canturri, persona sobradament coneguda de tots nosaltres, de quina andorranitat i interès per les coses del país, crec que ningú en pot dubtar. En la meva persona, a falta del meu pare, va ser el meu tutor, i que assessorava la meva mare en els temes escolars.

Quan de molt petit o molt jove, t'inculquen aquests principis, això te, després, una gran influència en la teva vida.

Continuo els meus estudis a La Salle de la Seu d'Urgell i als Maristes de Lleida, cursant els estudis superiors a Barcelona, en la que aleshores era l'Escola Superior d'Agricultura.

Mentre estudiava, feia les meves vacances, treballant com a eventual al Departament de Cultura del Consell General. El titular era Pere Canturri, però a l'estiu, aquest organitzava i dirigia el que aleshores eren el Campaments del Consell General.



CONSELL GENERAL

PRINCIPAT D'ANDORRA

Finalitzats els estudis, entro com a empleat, avui se'n diria funcionari, al servei de la Junta d'Agricultura del Consell General, de la que era Secretari i Director Casimir Arajol.

A la tardor del 1975 em presento a les eleccions comunals i resulto elegit pel mandat de 4 anys, 2 com a Consol Major i 2 com a Conseller Major.

Durant aquest mandat, canvia la legislació els Cònsols poden ser reelegits per un segons mandat, o sigui 4 anys en total. Els dos primers anys, compagino la feina amb la política, però al ser reelegit per un segons mandat, demano l'excedència que em va ser concedida.

Al desembre del 1979 soc elegit Conseller general, càrrec que exerceixo durant els anys 1980 i 1981. El 15 de gener de 1981, els Coprínceps publiquen el Decret de Reforma de les Institucions i es convoquen eleccions al Consell General, pel desembre del 1981.

Em quedo fora de la primera línia política fins que al febrer del 1991, un grup de consellers em diuen que em volen presentar com a candidat a Síndic General, per reemplaçar a Josep Maria Beal, que per motius de salut, va dimitir del seu càrrec.

Vaig resultar elegit, però després de 10 anys fora de la política activa, el nou càrrec m'agafa amb el pas canviat i em tinc que ressituat.

Vaig compartir Sindicatura amb Josep Casal Puigcernal, que malauradament, avui ja no està entre nosaltres. Els que si ens han volgut acompanyar són els seus néts, el Guillem i la Gemma, a qui agraeixo especialment la seva presència en aquest acte.

El tema estrella que em trobo damunt la taula, és el tema Constitució. Una vegada analitzada la situació, s'inicia al procés, d'acord amb els representants dels Coprínceps.

Activat el procés, a l'abril del 1991, es celebra la primera reunió de la Comissió Tripartida a Casa de la Vall.

El procés constituent va avançant amb normalitat, fins que el Consell General, a finals de gener del 1992, rebutja el pressupost presentat pel Govern.

Aleshores sorgeix una situació o acte inèdit. Un Conseller general, proposa l'autodissolució del Consell General.

Aquest fet, a mi i penso que també a altres persones, ens agafa de sorpresa. El Consell és sobirà per a prendre les seves decisions. El Síndic no és Conseller, únicament presideix el Consell General i el seu vot solament et pot emetre en cas d'empat.

Avui segurament diríem que la proposta va ser aprovada per assentiment.



CONSELL GENERAL

PRINCIPAT D'ANDORRA

Davant aquesta situació, es convoquen eleccions generals, pel mes d'abril, si no ho recordo malament.

Durant la campanya electoral, tots els grups polítics prenen posició en el tema constitucional. Això comporta que el nou Consell General, esdevingui un veritable Consell Constituent.

A les eleccions jo no em vaig presentar. Sortíem d'una situació complexa i complicada que es podia interpretar de moltes maneres i no volia que la meva presència a una llista pogués perjudicar al grup del que formava part.

Circumstàncies de la vida, un Conseller General elegit, Modest Baró, és nomenat membre del nou Govern i cal suplir-lo. Aleshores, en aquests casos, eren els altres tres Consellers Generals que designaven el substitut.

El grup del que era membre, a iniciativa dels tres Consellers, em convoquen per a demanar-me de tornar al Consell General, bàsicament pel tema e la Constitució, ja que l'havia viscut des del inici de la negociació, i tenia un coneixement important sobre el procés. D'aquesta manera torno al Consell, com a Conseller per la Parròquia de La Massana.

En el transcurs de la legislatura, continuen les reunions de la Comissió Tripartida i abans del Nadal del 1992, es dona per tancat el text acordat, llest per a sotmetre'l a referèndum vinculant.

Va ser per a mi un alt honor poder viure aquest procés històric des de la primera línia política, totes les reunions de la Comissió Tripartida, des del seu inici fins a la seva finalització.

Es convoquen eleccions generals pel desembre del 1993 i s'inicia el canvi polític històric d'Andorra, amb les renovades institucions. Canvi àmpliament avalat per la voluntat popular.

Aquesta és la meva història de servei a les institucions i al meu estimat país.

Com tot humà, segur que algunes vegades m'he equivocat en les meves decisions, però podeu creure que sempre ho he fet pensant que la decisió que adoptava era la millor per Andorra.

Gràcies per la vostra atenció, reiterant el meu més sincer agraïment a les autoritats que m'han acordat aquesta alta distinció.

Albert Gelabert Grau

Exsíndic general